

§ 1 zák. č. 80/28 ani tehdy, nabyli-li služebních příjmů VI. hodn. třídy jmenováním.

Č. 10.288.

Církevní věci. — Řízení správní: * Obec či obecní rada nejsou legitimovány k podání rekursu proti rozhodnutí okresního úřadu ve věci volby kostelního konkurenčního výboru na Moravě podle § 14 zák. č. 11/1864 z. z. mor., jímž bylo vysloveno, že aktivní volební právo přísluší toliko katolickým členům obecních rad.

(Nález ze dne 21. ledna 1933 č. 20011/32.)

Věc: Arnošt P. v O. a spol. proti zemskému úřadu v Brně o volbu kostelního konkurenčního výboru.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dne 4. listopadu 1928 konala se v obecní kanceláři v P. volba kostelního konkurenčního výboru tamtéž za účasti čtyř členů obecní rady v P., tří členů ze Č., tří z B., dvou z L. a jednoho člena obecní rady v B. Z přítomných bylo celkem sedm evangelíků a šest katolíků, kteří všichni volili. Voleno bylo pět členů výboru a zvoleni byli vesměs příslušníci církve katolické.

Proti volbě podán byl mezi jiným i dnešními st-li rekurs, jemuž vyhověl okresní úřad v Boskovicích výměrem z 30. května 1929, jímž zrušil zmíněnou volbu kostelního konkurenčního výboru, ježto volby se účastnilo a hlasovalo též sedm členů obecních rad jiného než řím.-kat. vyznání. V důvodech bylo uvedeno: »Kostelní konkurenční výbor jest povolán ve smyslu zák. č. 11/1864 z. z. mor. k tomu, aby hájil zájmy kultu řím.-kat. Podle § 12 zák. vyloučen jest nekatolický člen obecního zastupitelstva, usnášejícího se o kostelní přirážce, z příslušného usnášení a dlužno analogicky míti za to, že nekatolík též nemá práva voliti do sboru, povolaného k hájení zájmů řím.-kat. kultu.«

K odvolání obecní rady v P., podanému starostou obce Frant. K. v zastoupení obecní rady v P. (na základě usnesení téže z 6. června 1929) zrušil zemský úřad v Brně nař. výměrem odvoláním napadené rozhodnutí okr. úřadu. — — — —

Uvažuje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musel se nss v první řadě zabývatí námitkou stížnosti, že nař. rozhodnutí bylo vydáno na odvolání obecní rady v P., k němuž se jí po názoru stížnosti nedostávalo legitimace. V tom spočívá též výtku, že žal. úřad osoboval si kompetenci, která mu nepříslušela. Námitku tu shledal soud důvodnou.

Na sporu byla v meritu pouze otázka, zda voleb členů kostelního konkurenčního výboru ve smyslu § 14 zák. č. 11/1864 z. z. mor. mohou se účastnit též nekatoličtí členové obecních rad přiřazených místních obcí konkurencí povinných. Pro otázku, kdo v tomto (na rozdíl od jiných sporů ve věcech konkurenčních) sporu je stranou, jsou pak směrodatna ustanovení uvedeného § 14 cit. zák.

Podle § 14 odst. 1 mor. zák. konkurenčního má býti v případech, kdy ke kostelu jest přifařeno několik místních obcí, zřízen k obstarávání konkurenčních záležitostí zvláštní výbor, který sestává jednak ze členů volených, jednak z určitých nejvyšších poplatníků. Ve příčině členů volených pak zákon stanoví v § 14 odst. 2, že jsou voleni »ode členů představenstva dotyčných obcí k přispívání povinných.« Z tohoto znění zákona plyne, že jako volitelé nevystupují zde obecní představenstva (nyní obecní rady), nýbrž jednotliví členové těchto sborů a že tudíž výkon aktivního volebního práva nechtěl zákon přiznati obecním radám v celku jako sborům obecní autonomie, nýbrž jednotlivým osobám, jež blíže určil tím znakem, že jsou členy obecní rady.

Na této, v odst. 2 § 14 cit. zák. obsažené zásadě nemění nic ani ta okolnost, že v odst. 3 téhož paragrafu mluví se o »představenstvech« obcí, neboť tento odstavec upravuje pouze počet členů kostelního konkurenčního výboru, aniž se však dotýká otázky, komu přísluší aktivní právo volební, rozřešené zásadně v odst. 2; dlužno proto i slovo »představenstvo« v odst. 3 čísti ve smyslu odst. 2 jako »členové představenstev«.

Z uvedeného se podává, že zákon nijak nepropůjčuje ani obci ani obecní radě jako takovým při volbách do kostelního konkurenčního výboru postavení stran a ony nemohou proto s úspěchem uplatňovati práva, jež by jim jinak z takového postavení plynula. Není tedy obec či obecní rada ani legitimována k rekursu do rozhodnutí okresního úřadu ve věci volby kostelního konkurenčního výboru na Moravě podle § 14 zák. č. 11/1864 z. z. mor., jímž bylo vysloveno, že aktivní volební právo přísluší toliko katolickým členům obecních rad.

Ze spisů se pak podává, že odvolání, podané proti rozhodnutí okresního úřadu z 30. května 1929, jest podepsáno starostou obce P. Františkem K., jemuž také bylo rozhodnutí to doručeno (nikoliv obecní radě). Tento byl ovšem členem obecní rady, volby se účastnivším, a jako takový byl by k podání rekursu legitimován, než z podání je zřejmo, že nepodával odvolání za svou osobu, a rovněž není tu nejmenší zmínky, z níž by se dalo souditi, že je aspoň i za svou osobu spolupodatelem. Naopak z celého obsahu odvolání, zvláště pak z jeho úvodu (»podávám v zastoupení obecní rady v P. odvolání«), jakož i z toho, že je opatřeno razítkem obecní rady a že se na jeho podání usnášela obecní rada (ve schůzi dne 6. června 1929) a konečně i z obsahu tohoto usnesení (»požádán starosta obce, by jménem celé obecní rady toto odvolání sestavil a odeslal«) plyne jasně, že František K. podal zmíněné odvolání jen a výlučně v zastoupení obecní rady. Tak také na odvolání to pohlížel i žal. úřad, který ve svém rozhodnutí praví výslovně, že napadený výměr okresního úřadu zrušuje »k odvolání obecní rady v P.«.

Poněvadž však již vzhledem k právům a posici, jež nabyly strany z rozhodnutí I. stolice, kompetence odvolací stolice k instančnímu rozhodování ve věci může býti založena — nejde-li ovšem o možný zákrok z moci dozorcí — jedině přípustným odvoláním strany legitimované, nebyl žal. úřad oprávněn v daném případě meritorně rozhodovati o odvolání obecní rady v P., která — jak shora dolíčeno — v předmětném sporu stranou vůbec nebyla, a jen »k tomuto odvolání« rušiti výměr

okresního úřadu z 30. května 1929. Učinil-li tak, pak osoboval si příslušnost, jež mu po zákonu nenáleží, a bylo proto nutno nař. rozhodnutí již z tohoto důvodu zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se dalšími námitkami stížnosti.

Č. 10.289.

Církevní věci. — Školství. — Řízení správní (Slovensko): * Za platnosti vl. nař. č. 96/28 rozhoduje okresní úřad o povinnosti platiti školskou daň na církevní školu podle § 45 zák. čl. XXXVIII:1868 s platností konečnou (§ 50 č. 6 zák. čl. XXVI/1896 a vl. nař. č. 96/28 Sb.).

(Nález ze dne 21. ledna 1933 č. 656.)

Prejudikatura: srov. Boh. A CCCCXXII/32.

Věc: Ondřej K. a spol. v Ch. proti zemskému úřadu v Bratislavě o církevní školskou daň.

Výrok: — — — Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 27. listopadu 1929 zjistil okresní úřad v Košicích na základě §§ 11, 45 zák. čl. XXXVIII:1868 a §§ 1 a 6 zák. čl. XXVIII:1876 a vl. nař. č. 96/28 k žádosti evangel. aug. vyzn. školské stolice v Ch. z 15. srpna 1929 ve prospěch udržovatele ev. a v. ľudové školy v Ch. právní nárok na církevně školskou daň za školní rok 1928/1929 na vrub rodičů případně poručníků školou povinných dětí, které nejsou evang. aug. vyznání a navštěvovaly evang. ľudovou školu v Ch. ve školním roce 1928/1929 a to na podkladě pravoplatných výkazů nedoplatků; zároveň vyzval okresní úřad dlužníky, aby nedoplatky zaplatili evangelické a v. školské stolici v Ch. během 15 dnů od pravoplatnosti výměru pod následky exekuce.

V důvodech uvedeno: Kompetence okresního úřadu vysvítá z právních pravidel výše citovaných. Žádosti udržovatele školy slušelo vyhověti, neboť bylo zjištěno, že v tomto případě jde o krytí řádných školních výdajů, ku kterým ve smyslu § 45 zák. čl. XXXVIII:1868 jsou povinni přispět rodiče neevangelických dětí, poněvadž místní evangelické školy užívají. Nutno podotknouti, že počet těchto neevangelických dětí, které v roce 1928/1929 navštěvovaly evangelickou školu v Ch., nepřekročil počtu 30, takže předpoklady § 45 cit. zák. článku jsou splněny v každém směru. Jinověrci doposud neuplatňovali nároku na zřízení obecní školy ve smyslu § 44 zák. čl. XXXVIII:1868. Školní rozpočet byl sestaven ve schůzi evang. školské stolice dne 28. dubna 1929, v této schůzi nebyli přítomní neevangelici školy užívající, ačkoliv podle osvědčení obecního starosty byli do schůze pozváni dne 21. dubna 1929 bubnem a dne 8. dubna 1929 prostřednictvím školních dětí. Rozpočet byl dán řádně na vědomí všem poplatníkům. Formality církevního statutu byly dodrženy. Návrh rozpočtu byl veřejně vyložen od 14. dubna 1929 do 28. dubna 1929 a školskou stolicí sestavený rozpočet vyložen byl veřejně od 29. dubna do 12. května 1929 s poučením o opravném pro-